

Možnosti snížení spotřeby vody a omezení zdravotních rizik

Možnosti snížení spotřeby vody a jejího efektivního využití

Proč šetřit vodou?

Nezbytnost zachování přírodních zdrojů vody pro budoucí pokolení znamená rozumné čerpání přírodních zdrojů, které nepřesahují možnosti jejich přirozené obnovy a náhrady.

Obyvatelé ČR spotřebují za den průměrně 93 litrů vody na osobu, zatímco v nejchudších částech světa se lidé musí spokojit i s 10 litry na den.

Jak šetřit vodou?

Každý z nás může přispět a svým zodpovědným přístupem chránit zásoby sladké vody. V neposlední řadě snížíme také naše výdaje. Ptáte se jak? Je to jednoduché:

Nejprve si projděte si místa, kde může voda unikat:

- kapající kohoutky - slabě kapající kohoutek způsobí ztrátu 50 l/den,
- protékající záchod - při protékající toaletě může uniknout 150 až 500 l/den
- narušené vodovodní potrubí – i malá netěsnost může způsobit velké škody

Při delším opuštění bytu či rodinného domu (dovolená, služební cesta apod.) uzavřete hlavní uzávěr vody pro byt nebo dům.

Zaměřte se na každodenní činnosti.

V koupelně:

- při čištění zubů nenechávejte volně téct vodu
- budete-li se sprchovat a nebudete napouštět vanu, bude spotřeba vody jen 50-60 litrů
- používejte úsporné sprchovací hlavice
- u pračky využívejte plnou kapacitu

V kuchyni:

- nádobí nemyjte pod tekoucí vodou, ale v dřezu naplněném vodou a pak krátce opláchněte.
- vodu z kohoutku určenou ke konzumaci uskladněte v ledničce, nemusíte pak odpouštět vodu, aby byla studená.
- myčku na nádobí pouštějte jen plnou

Na zahradě

- používejte na zavlažování dešťovou vodu zachycenou do sudů
- zalévejte zahradu ráno nebo večer, zabráníte tak vypařování vody
- jedna větší dávka vody týdně je prospěšnější než několik krátkých postřiků.

Možnosti snížení rizika stagnace vody

Stojatá voda podporuje tvorbu biofilmu a množení zárodků infekčních chorob. Ke stagnaci vody dochází ve všech úsecích s nízkým nebo nulovým průtokem, tedy v takzvaných mrtvých úsecích potrubí.

Rizikem jsou potrubí, ze kterých není odebírána voda alespoň jednou za týden, a která není z provozních důvodů možné odpojit nebo uzavřít, a popř. vypustit.

Pitná voda by měla cestu od distributora vody k vodovodnímu kohoutku urazit co možná nejrychleji.

Když voda delší čas neteče, říká se, že stagnuje. Stagnující voda je srovnatelná s potravinou s prošlým datem spotřeby. Nemusí sice nutně prodělat negativní změny, ale tyto změny proběhnout mohou a nemusí být bezprostředně patrné pouhými smysly. Jestliže voda stagnuje v potrubí, může do sebe přijmout látky obsažené v materiálu, z něhož jsou potrubí zhotovena, a také z kovových částí instalací, které podléhají korozi. Tím se za určitých okolností může během několika málo hodin kvalita pitné vody zhoršit. Po delší době stagnace se mohou negativně projevit i mikrobiální vlivy z biofilmů (biofilmy jsou systémově podmíněné usazeniny a produkty látkové výměny zdravotně nezávadných bakterií na vnitřních stěnách vodovodních potrubí, včetně bakterií) nebo z těch částí vodovodní sítě, kde voda protéká málo, zkrátka, ve vodě se mohou vyskytnout nevhodné mikroorganismy nebo příliš vysoký počet běžně přítomných bakterií. Toto všechno se týká také vnitřních vodovodů.

Během delší doby stagnace vody při teplotě více než 20 °C se mohou ve vašem vnitřním vodovodu pomnožovat plísně a bakterie, jejichž výměšky mohou vést k vytváření nepěkných, slizovitých povlaků na místech, z nichž vodu odebíráte (mohou také negativně ovlivnit pach a chuť vody). Proto také, čím pravidelněji a častěji odebíráte vodu na všech odběrových místech, tím spolehlivěji získáte zdravotně, hygienicky a senzoricky nezávadnou pitnou vodu.